FESTIVALUL INTERNAȚIONAL CRAIOVA MUZICALĂ

FILARMONICA OLTENIA CRAIOVA

13.11 - 17.12 2026

CONSILIUL JUDEȚEAN DOLJ

MUZEUL DE ARTĂ CRAIOVA

18 NOIEMBRIE

Recital vioară-pian

Muzeul de Artă

ORA 18:00

LUMINIȚA BURCĂ vioară

VIORELA CIUCUR pian

JOHANN SEBASTIAN BACH: „Adagio" din Sonata nr. 1 în Sol minor pentru vioară solo, BWV 1001

ANTONIO VIVALDI: Sonata în La major pentru vioară și pian, RV 31

NICCOLÒ PAGANINI: Capriciul nr. 20 în Re major pentru vioară solo

JOHANNES BRAHMS: Sonata nr. 2 în La major pentru pian și vioară, op. 100

FRANCIS POULENC: Sonata pentru vioară și pian, FP 119

SCAN ME

Filarmonica "Oltenia" Craiova 2026

Calea Unirii, nr. 16
Craiova, Dolj, România
Tel: 0251 414.698
secretariat@filarmonica-oltenia.ro

Filarmonica "Oltenia" este o instituție publică de concerte subvenționată de Primăria Craiova și Consiliul Local Municipal

Prețuri bilete: 40 lei;
15 lei (elevi, studenți, pensionari)
Biletele se găsesc la agenția Filarmonicii Oltenia și pe eventix.ro
Relații la telefon: 0251.414.698

Parteneri media

SPONSORI

ELECTROPUTEREMALL
REDUCERO
Autonom

www.filarmonicaoltenia.ro @filarmonicaoltenia craiova1947 filarmonicaoltenia craiova oteniaphilharmonic

GRAFICĂ: DANIEL ENE

Johann Sebastian Bach:
„Adagio" din Sonata nr. 1 în Sol minor pentru vioară solo, BWV 1001 (aprox. 5')

Antonio Vivaldi:
Sonata în La major pentru vioară și pian, RV 31 (aprox. 7')
- *Preludio a capriccio (Presto - Adagio - Presto)*
- *Corrente (Allegro)*
- *Adagio*
- *Giga (Allegro)*

Niccolò Paganini:
Capriciul nr. 20 în Re major pentru vioară solo (aprox. 4')

Johannes Brahms:
Sonata nr. 2 în La major pentru pian și vioară, op. 100 (aprox. 21')
- *Allegro amabile*
- *Andante tranquillo – Vivace*
- *Allegretto grazioso, quasi Andante*

Francis Poulenc:
Sonata pentru vioară și pian, FP 119 (aprox. 20')
- Allegro con fuoco
- Intermezzo
- Presto tragico

LUMINIȚA BURCĂ
vioară

VIORELA CIUCUR
pian

CONSILIUL JUDEȚEAN DOLJ

MUZEUL DE ARTĂ CRAIOVA

LUMINIȚA BURCĂ

Născută în Timișoara, actualmente este conferențiar universitar, doctor în interpretare muzicală, abilitat, specialitatea vioară, al Departamentului Instrumente de Orchestră din cadrul Facultății de Interpretare Muzicală a Universităţii Naţionale de Muzică, Bucureşti (fost prof. univ. dr. habil. al F. M. T. a U. V. T. anii 2018-2021, fost coordonator doctorat în Școala doctorală de Muzică și Teatru a Universității de Vest- Timișoara) și fost coordonator științific (conducător doctorat) al Școlii doctorale Studii interdisciplinare a Universității din Oradea, domeniul muzică.

Luminiţa Burcă a început studiul viorii în Timişoara la Liceul de Muzică „Ion Vidu” cu profesorul Ştefan Hatvani (Ulm-Germania), apoi la Liceul de Muzică „George Enescu” (actualul Colegiu de Muzică) din București cu profesorul Valeriu Rogacev și s-a perfecționat cu reputatul maestru, Ștefan Gheorghiu, perioada anilor 1979 - 2009, cu profesorii Octavian Rațiu și Modest Iftinchi la Universitatea Națională de Muzică din București (fostul Conservator „C. Porumbescu”) și cu Ruggiero Ricci la Berlin, 1990, și Yehudi Menuhin la Paris, 1990.

Solist concertist al Filarmonicii de Stat din Oradea între anii 1991- 1993, solist concertist și șef partidă al orchestrei Filarmonicii „Banatul”- Timişoara - între anii 1988- 1991, 1994 - 1997, concertează cu mari dirijori în țară și străinătate, și anume: Cristian Mandeal, Horia Andreescu, Emil Simon, Ilarion Ionescu Galați, Tiberiu Brediceanu, Emanuel Elenescu, Ovidiu Bălan, Riccardo Mutti, Jean Jacques Kantorow, Victor Pablo Perez, Theo Walters, J. Antonioli, Spinosi, Karel Marc Cichon, James Judd etc.

Luminiţa Burcă susține numeroase concerte, recitaluri și întreprinde turnee ca solist în diverse Festivaluri Naționale și Internaționale importante din Europa (Italia, Franța, Spania, Portugalia, Elveția, Olanda, Bulgaria, Germania, Austria etc), America Latină și Asia, pe o perioadă de peste 40 de ani și pe toate scenele din: România (Orchestrele Radio, Orchestra Filarmonicii „George Enescu”, cu toate orchestrele filarmonicilor din țară și în prezent); pe scenele din: Italia („Teatro alla Scala” din Milano, Sala „Verdi” din Milano, Parma, Firenze, Opera din Roma, Venezia, Imola etc), Spania (La Coruna, Madrid, San Sebastian, Malaga, Benidorm etc) Franţa (Paris- Champs Elysees, Agde, Rennes, Lyon, Nantes etc), Germania, Olanda, Bulgaria, Elveţia, S.U.A. (Burlington), Canada (Montreal), China, Malaesia, Thailanda, India, America Latină etc.

Este laureată a mai multor Concursuri Naţionale, printre care „Olimpiade” Naționale, Concursul de vioară „Dinu Lipatti”- Craiova 1988 și Concursuri Internaţionale: „Tibor Varga”- Sion (1987), „Romano Romanini”- Brescia (1988), „Michelangelo Abbado”- Sondrio (1990), „Rodolfo Lipizer”- Gorizia (1991- 1992) - Italia, „Pancho Vladigerov”- Sumen, Bulgaria.

Susţine mai multe masterclasse (cursuri de măiestrie) la Accademia Musicale „Tartini” din Latina, Italia- 2000 şi 2006, Conservatorio Profesional de Musica de La Coruña, Spania, 2011, 2012, Conservatorio di Musica - Como, Italia, 2012, 2019, 2020, 2021 (fizic și online) și la

mai multe licee muzicale din țară 2020 – 2021-2022: București, Arad, Sibiu, Brăila, Galați, Lugoj, Buzău, Piatra Neamț (cursuri online și fizice) etc.

A fost și este invitată la diverse emisiuni radio (diverse interviuri) pentru Radio România - Cultural și Radio România – Muzical (2020, 2011-2015- 2025), Radio Timișoara (1995, 1997, 2000, 2021-2022- 2026), Radio și Tvr Timişoara (2011-2015), TVS- Spania (1999-2001), T5 Italia (1995-2010), youtube (canal personal), dar și presa scrisă etc.

A participat în calitate de jurat în diverse concursuri importante naționale și internaționale în țară și străinătate („Remember Enescu", „Modest Iftinchi", „Master of the strings", „Dinu Lipatti", „Arta sonoră", „Prestissimo", „Valsesia"- Italia etc.) Are mai multe granturi (4) câștigate prin sponzorizare și este fondatoarea Concursului Internațional de Vioară online, „Prestissimo" (2020, 2021, 2022, 2024).

A înregistrat zeci de lucrări pentru vioară și pian, lucrări solo și lucrări concertante pentru vioară și orchestră (acompaniată de Orchestra de Cameră Radio-București, Filarmonica de Stat Oradea, Filarmonica „Banatul" etc.) pentru: Radio (kardex) și Tv și Case de discuri, în țară și străinătate: Concerto Company- Milano (1992, 2019), Olympia&Electrecord (1992), Open Reel Records - Milano (2014, 2024), Stephan Project (2006-2022) (5 CD), mai multe DVD etc.

A fost concertmaestru și șef partidă al orchestrelor: „I Pomeriggi Musicali di Milano" (1990- 1995), „Teatro alla Scala" - Milano (1995), Orchestra Internazionale d'Italia - Fermo (din 1995 - 2021), Orchestra „Teatro Reggio" - Parma (din 2003 - 2010), Orquesta Sinfonica de La Coruña (2000- 2002), Orquesta Sinfonica de Santa Cruz de Tenerife (2000-2001)- Spania și a întreprins diverse turnee (Asia, America Latină, Europa).

Numele violonistei apare în diverse cărți și dicționare de specialitate, printre care: Lexicon al Interpreților din România - V. Cosma (1997), Mică enciclopedie muzicală - Iosif Sava și Luminița Vartolomei (1997), „Who is Who" - Dicționarul Personalităților (2007), Lexiconul „Muzicieni din Banat" (2014) - Ioan Tomi etc.

În 2006 își susține teza de doctorat intitulată „Violonistica mozartiană" la Universitatea Națională de Muzică - București (publicată la Editura „Marineasa", 2007) sub coordonarea prof. univ. dr. Alexandru Leahu și obține titlul de doctor în muzică. În 2012-2013 a fost bursier P.O.S.D.R.U. al Școlii Post-Doctorale a Universității Naționale de Muzică București și publică studiul de sinteză dedicat maestrului Ștefan Gheorghiu.

În 2015 devine conducător de doctorat (coordonator științific) al Școlii doctorale de Muzică și Teatru a Universității de Vest - Timișoara, după primirea prin Ordin de Ministru a Atestatului de abilitare (șase diplome de doctor în muzică).

În calitate de cadru didactic universitar, cu o bogată activitate didactică și științifică, cu rezultate importante, începând cariera didactică din 1997, și cu o activitate intensă cu studenții concretizată în numeroase concerte, recitaluri în țară și străinătate și premii la Concursuri Naționale („Dinu Lipatti", „Arta sonoră", „Paul Constantinescu" etc.) și Internaționale („New Hope", „Remember Enescu", „Modest Iftinchi", Italia – Stresa....), a publicat la edituri importante (Editura Muzicală, Editura „Marineasa", Editura „Eurostampa", Editura „Neurobit" etc.) 15 cărți de unic autor (o carte în limba italiană), 10 cărți - colaborator și zeci de articole în diverse reviste de cultură, anale, reviste de specialitate din țară și străinătate (Revista Muzica, Paralela 45, Revista de Cultură – Albania etc..) comunicări științifice: București, Timișoara, Oradea, Cluj, Spania (www.mundoclassico.com), Albania, Italia.

VIORELA CIUCUR

Pianista Viorela Ciucur este conferenţiar universitar la Universitatea Naţională de Muzică Bucureşti şi Doctor în Muzicologie. Activitatea sa artistică cuprinde recitaluri de pian solo şi muzică de cameră (la Ateneul Român, Sala Radio, Muzeul Naţional de Artă) şi concerte cu orchestra, în Bucureşti şi în multe oraşe din ţară. Deține numeroase premii la competiţii naţionale şi internaţionale. Participă constant ca pianist acompaniator în recitaluri şi concursuri (Concursul internațional „George Enescu”, inclusiv ediția 2022, Jeunesses Musicales etc.). A participat la festivaluri internaţionale şi a realizat turnee în Europa, în SUA şi Canada. Apare în emisiuni TV şi de radio, a realizat înregistrări speciale la Radio România, Radio Moldova, Südwestfunk BadenBaden, precum şi trei CD-uri (printre care un CD - portret de interpret la Editura Casa Radio). Este invitată în jurii de concursuri internaționale, a publicat patru cărţi şi a prezentat comunicări la conferințe internaționale de specialitate.

JOHANN SEBASTIAN BACH (1685 - 1750)

Adagio este prima mişcare a Sonatei nr. 1 în sol minor, BWV 1001 pentru vioară solo, compusă de Johann Sebastian Bach (finalizată în jurul anului 1720, ca parte a celebrului ciclu Sonate şi Partite pentru vioară solo). Ea are un caracter puternic improvizazoric, meditativ şi de mare virtuozitate polifonică ascunsă. Deşi este scrisă pentru un singur instrument melodic, Bach creează iluzia unei polifonii complexe prin acorduri rupte, linii melodice ornamentate şi voci multiple care se împletesc.

ANTONIO VIVALDI
(1678 - 1741)

Sonata în La major pentru vioară și bas continuu (publicată de regulă ca și pian/clavecin și violoncel/continuo), RV 31 (Opus 2, Nr. 2), este o lucrare barocă compusă în 1709 la Veneția și dedicată regelui Frederik al IV-lea al Danemarcei.

Lucrarea urmează o formă barocă tipică, influențată de stilul lui Arcangelo Corelli: un preludiu bogat ornamentat și plin de vitalitate, apoi o mișcare dansantă și dinamică în măsură ternară, o secțiune lentă, mai întunecată și modulatorie care creează un contrast expresiv și un final rapid, plin de virtuozitate.

NICCOLÒ PAGANINI
(1782 - 1840)

Capriciul nr. 20 în Re major (op. 1, nr. 20) este una dintre cele mai cunoscute piese din celebra colecție de 24 de capricii pentru vioară solo compusă de virtuozul italian Niccolò Paganini. Piesa este recunoscută pentru tonul său jucăuș, utilizarea pedalelor (o coardă liberă care sună continuu în timp ce cealaltă cântă melodia) și tehnici avansate de arcuș și intonație specifică stilului lui Paganini.

JOHANNES BRAHMS (1833 - 1897)

Sonata nr. 2 în La major, op. 100 este cantabilă, plină de viaţă, expusă sobru şi concentrat. În partea a doua, se remarcă influenţa lui Grieg. Un oarecare caracter de "sonatină", lipsa unei dezvoltări ample, dramatice, face ca această sonată să se distingă printre celelalte compoziţii de cameră ale lui Brahms.

Scrisă în vara anului 1886, lucrarea inaugurează un nou model de concepţie a ciclului clasic. La sonate de la melodie o denumeşte José Bruyr pe drept cuvânt, dar denumirea sub care ea fost consacrată în circuitul vieţii muzicale este Thuner Sonate, justificată atât prin ambianţa în care a fost compusă, cât, mai ales, datorită poemului lui Joseph Victor Widmann, în care erau evocate unele dintre mărturisirile făcute de Brahms poetului, în prelungitele lor peregrinări de pe malurile lacului Thun. Dar lucrarea mai circulă şi sub denumirea de Meistersänger-Sonate, datorită asemănării motivului iniţial al primei ei teme cu începutul cântecului lui Walther din Maeştrii cântăreţi din Nürnberg (Preislied) de Wagner. Ceea ce defineşte muzica Sonatei în La major constă în inepuizabila bogăţie melodică şi măiestria elaborării ei de-a lungul celor trei părţi componente, ceea ce l-a şi determinat pe José Bruyr să o particularizeze ca "o sonată a melodiei".

Forma de sonată în care e construită prima parte (Allegro amabile) se fundamentează pe trei teme, dintre care primele două par a ilustra extazul compozitorului în faţa frumuseţilor naturii elveţiene. În ambianţa lirică a expoziţiei, o notă distinctă imprimă caracterul eroic al temei terţiare. Melodismul generos al expoziţiei prezintă unele modificări în sinteza reprizei, precum şi o izbutită concentrare în coda, rezolvată viguros prin intermediul ultimei teme.

Faţă de concepţia arhitecturală tradiţională din prima mişcare, forma părţii a doua (Andante tranquillo) reprezintă un aport în construcţia muzicii, prin îmbinarea realizată între mişcările interioare Andante şi Scherzo. O mişcare lentă (Andante tranquillo), purtătoare a unei melodii de cantabilitate vocală, este succedată de trei ori de mişcarea vivace, un ritm ternar de dans ţărănesc, al cărei caracter popular este şi mai marcat în a doua reluare (Vivace di più) prin efectele conferite de cântatul în pizzicato (la vioară) şi staccato (la pian), fragment ce conduce la esenţializarea celor două tipuri de expresivitate muzicală (ilustrând, pe rând, sentimentul de beatitudine contemplativă şi de exuberanţă) în ultima lor succesiune. Brahms realizează o ingenioasă îmbinare de imagini, din care se poate deduce atât contribuţia inovatoare a fanteziei sale, cât şi sprijinirea sa pe concepţia suitei preclasice, cu contrast între mişcări şi caracterul lor, precum şi pe cea a tehnicii variaţionale, fiecare dintre cele două teme ale fragmentelor muzicale în alternanţă fiind diversificat tratată de ambianţa armonică şi ornamentală.

În final: Allegretto grazioso (quasi Andante), Brahms menţine atmosfera poetică creată în fragmentele lente ale părţii anterioare, persistenţa sentimentului de extaz fiind redat prin forţa melodismului simplu, neornamentat (melopeea viorii). Farmecul poetic al ultimei părţi, persistent şi în coda se risipeşte în ultimele măsuri ale lucrării, inducând o senzaţie de cortină lăsată brusc, care ocoleşte relaxarea totală din logica discursului muzical tradiţional.

FRANCIS POULENC
(1899 - 1963)

Sonata pentru vioară de Francis Poulenc, FP 119 (1942–1943, revizuită în 1949), este o lucrare camerală pasională și tragică, creată în timpul războiului în Franța ocupată și dedicată memoriei lui Federico García Lorca (1899–1936), poetul spaniol executat de fasciști la începutul Războiului Civil Spaniol.

Prima parte, întunecată, colțuroasă și agresivă, caracterizată printr-un puls ritmic impetuos, o scriitură pianistică percusivă și o alternanță neliniștită între izbucniri furioase și un lirism melancolic, temperat.

Partea a doua, o elegie duioasă, care stăruie în minte. Debutează cu un citat atribuit lui García Lorca – „Chitara face visele să plângă" – și folosește, la vioară, pizzicato-uri delicate ce evocă sunetul chitarei, pe fundalul unei melodii suave și melancolice; compoziția evoluează spre un punct culminant glacial, încheindu-se cu un glissando fragil.

Partea a treia, o mișcare impetuoasă, neîncetată, care canalizează o durere profundă și o furie profundă. Energia debordantă se risipește treptat, lăsând loc unei atmosfere sumbre, specifice unui marș funebru, punctată de o codă aspră și tragică ce amintește de violența asasinării lui Lorca.

SPONSORI

ELECTROPUTEREMALL

REDUCERO

Autonom

PARTENERI MEDIA

Radio România Oltenia - Craiova

Radio România Muzical

oltenia 3/T/V

GAZETA de SUD

TVR CRAIOVA

Radio România Cultural

RADIO NOVA MIX

RADIO SUD 97.4 FM

Jurnal de Craiova

DISCOVER DOLJ&CRAIOVA

Craiova Live.ro

revista MOZAICUL

Jurnalul Olteniei

TOP SECRET

2026

Caiet-program realizat de Radu Jianu
Traducere text: Cosmina Titea
GRAFICĂ: DANIEL ENE